

Załącznik nr 3
do protokołu nr 2/2011
z Sejmiku Miejskiego
Siedlca 245
z 27.12.2011

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ W PICHLICACH

W kronice Szkoły Publicznej Początkowej w Pichlicach, ówczesny nauczyciel Ignacy Kamiński w 1920 roku pisał:

„Według zeznań najstarszych ludzi szkoła w Pichlicach była założona jeszcze przed powstaniem styczniowym. Nauka odbywała się w języku polskim.

W czasie powstania styczniowego szkoła była nieczynna, a gdy po powstaniu ją otwarto wprowadzono już j. rosyjski. Dopiero w 1905 roku znów przewagę miał język polski.”

Od początku szkoła mieściła się we własnym drewnianym budynku aż do roku 1911.

W tym roku wybudowano kolejny budynek. Na jego budowę rząd rosyjski przeznaczył 100 rubli, resztę wydatków ponieśli mieszkańcy okolicznych wsi.

W czasie I wojny światowej Niemcy zajęli gmach szkolny i urzędowali w nim do roku 1915, paląc i niszcząc inwentarz szkolny oraz dokumentację.

Szkoła jednak przetrwała i znów od 1915 roku wznowiła działalność aż do roku 1939.

Corocznie świętowano i obchodzono rocznicę uchwalenia Konstytucji 3-maja oraz rocznicę odzyskania niepodległości w 1918 roku.

Z roku na rok wynajmowano i dobudowywano nowe sale lekcyjne, ponieważ uczęszczało coraz więcej dzieci.

We wrześniu 1933 roku powstało koło Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

Po wojnie szkoła rozpoczęła działalność 15 lutego 1945 roku.

Były wówczas 4 klasy. Od tego momentu rozpoczęły się starania o rozbudowę szkoły. Zbierano dobrowolne datki, urządzano zabawy taneczne, loterie fantowe, opodatkowywano się od ziemi. Wszystkimi działaniami zajmował się Komitet Szkolny, w skład którego weszli rodzice dzieci szkolnych. Efektem tych działań był rozbudowany, częściowo murowany budynek.